Az álcázás művészete

Biztosan neked is eszedbe jutott már, hogy milyen szuper lenne néha láthatatlanná válni. Nos, a természetben ugyanígy van ezzel jó néhány élőlény is. Például akkor, amikor a rá vadászó ragadozó elől szeretne gyorsan elbújni.

Mimikri – ugye milyen érdekes szó? Mimikrinek hívjuk azt, amikor egy élőlény felveszi vagy utánozza egy másik élőlény vagy a környezet mintáját, színét, külalakját, szagát, viselkedését. Így ha nem is válik teljesen láthatatlanná, de remekül álcázza magát a veszélyben!

a lelket.

Vannak, akik a színüket igazítják a környezetükhöz, ilyenek például a kaméleonok. De a kertjeinkben megtalálható levelibéka is képes megváltoztatni bőre színét.

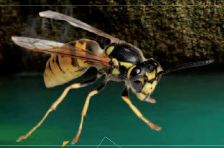

DARÁZS

NEM DARÁZS, HANEM ZENGŐLÉGY

Vannak, akik fenyegető külsőt kölcsönöznek maguknak, hogy elijesszék a ragadozókat. Ilyenek hazánkban például a **zengőlegyek**. Sárga és fekete sávos potrohuk (hátsó részük) a darazsakéra emlékeztet, elijesztve a rájuk leső madarakat. Pedig bármennyire is veszélyesnek tűnnek, nem rendelkeznek fullánkkal… Vagy biztosan láttál már olyan lepkét, amelyik „pávaszemet" visel. Úgy is hívjuk: **nappali pávaszem**. Ezek a pávaszemek a ragadozók szemeire emlékeztetik és elijesztik a rá vadászó madarakat.

NAPPALI PÁVASZEM

Remek környezetutánzók a botsáskák is. Velük elsősorban a trópusokon találkozhatunk. Nagyon változatos az alakjuk. A legtöbbjük vékony ágakhoz hasonlít, de vannak közöttük levél- vagy virágutánzók is.

BOTSÁSKA

Nézd meg ezeket a képeket! Vajon melyik ábrázol sáskát, melyik virágot? Karikázd be a sáskák betűjelét!

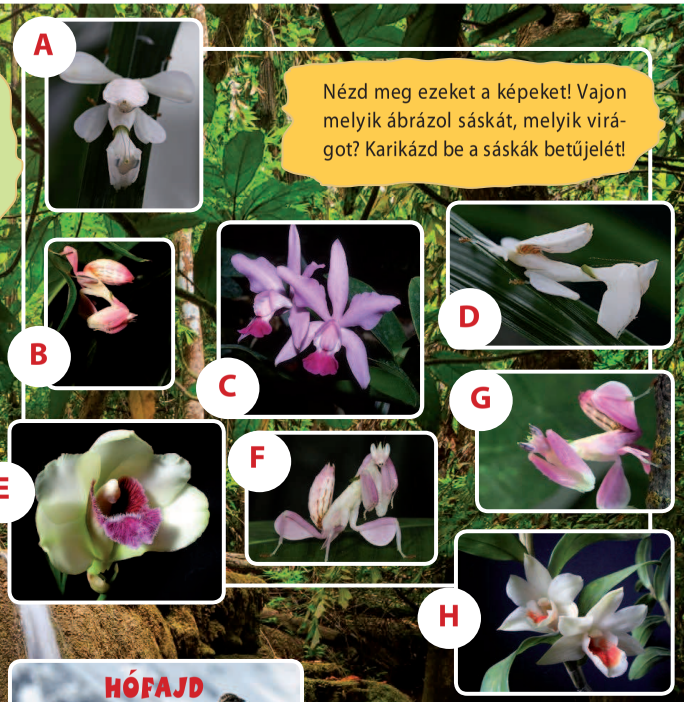

NYÁRFALEVÉL-POHÓK

Más lepkék azonban a környezet utánzásának bajnokai. Észre sem vennéd, de a levelek vagy száraz gallyak között néha ők is ott lapulnak bizony! Az egyiküknek nemcsak a kinézete, de a neve is vicces: **nyárfalevél-pohók**nak hívják.

HÓFAJD

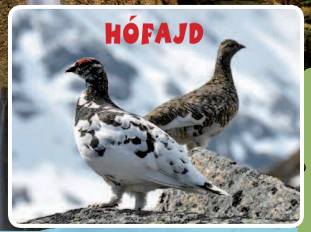

Vannak olyan ragadozók is, amelyek a saját testüket használják csaliként. Például a **horgászhal** színe és szabálytalan alakja is beleolvad a tenger sötét aljzatába. Van egy kinövése a feje tetején. Ez az ő „horgászbotja", amelynek a vége egy kis kukachoz hasonlít. Némelyik horgászhal csalija pedig világít! Mire a zsákmány az ügyesen mozgatott kis „kukac" elé kerül, HAMM – már el is tűnt a horgászhal szájában!

Képzeld, a ragadozók is gyakran folyamodnak az álcázás módszeréhez! Hogy miért? Csak is azért, hogy a gyanútlan zsákmányt minél könnyebben elkaphassák.

Az előző számban megismerkedtünk a sarki rókával. Ő azért hord télen fehér, nyáron barna szőrmét, hogy minél jobban beleolvadjon környezetébe. Így tud a lehető legközelebb lopakodni az áldozataihoz. Az évszaknak megfelelő „öltözetváltást" azonban kedvenc zsákmánya, a **hófajd** is alkalmazza. Ő meg így védekezik.

HORGÁSZHAL